

Vagn Christensen:

**KFUMs Atletikafdeling, Ben Hur
Standerhejsningen – SØNDAG den 8. januar 2017**

**Lad mig starte med at ønske jer alle ET RIGTIGT GODT NYTÅR!
Et nyt år, der må bringe jer alle og foreningen mange gode glæder og minder – ligesom tidligere år har gjort det.
Heldigvis er det jo sådan, at man med tiden glemmer det negative, og kun husker alt det positive. Sådan er vi mennesker heldigvis indrettet.**

**Og lad mig så fortælle, at jeg blev noget overrasket, da BenHurs formand Bo Nytofte for en måneds tid siden spurgte mig om jeg ville holde dette års nytårstale ved dette års standerhejsning.
Overrasket, men samtidig også stolt over at blive spurgt.
Selvfølgelig sagde jeg prompte JA TAK – men uden at vide, at det at finde på noget der kunne vedkomme så bredt et udsnit af foreningens medlemmer, og fastholde roen i salen i et kvarters tid – hvor svært det egentligt kan være.
Men nu har jeg nu engang sagt ja – og så må jeg jo se at finde på, hvad jeg kan berette, forhåbentlig så så mange af jer får lidt med hjem, når I om et par timer rejser jer og damper hjemad.**

Skal det være noget historisk? Skal det være noget religiøst i form af et ord fra bibelen – vi er jo trods alt en Kfum-forening. Og hvad betyder det, for resten?

**– Skal det være en opremsning af tidligere tiders idrætslige bedrifter?
Eller skal det være mine egne personlige oplevelser og erindringer i- og omkring det almindelige KFUM- og BenHur liv?**

Lad det være sagt med det samme: DER KOMMER LIDT AF HVERT.

Først lidt om min egen baggrund:

Alle kender mig sikkert som Centralforeningens Forretningsfører gennem de seneste 10 år – og/eller som inkarneret FODBOLDMAND i Boldklubben.

Men ikke mange kender min BenHur baggrund og BenHur-fortid. Min egen far – Johannes Christensen var i en længere årrække medlem af BenHur, der tilbage i 1930erne og 40erne, ikke som en ørn udi de forskellige atletiske øvelser, men efter sigende som en habil mellemdistanceløber. Hans evner lå mere på det organisatoriske og det ledelsesmæssige – og især det økonomiske område, hvorfor det var helt naturligt for ham at blive BenHurs kasserer i en 3-årig periode lige efter 2. verdenskrig. 3 år, hvor BenHur efter sigende havde driftsoverskud. Ekspert i at inddrive kontingent hos medlemmerne – og holden igen på udgifterne.

Det var som det fortsat er: Nøglen til at have en sund økonomi. Og så sker der det uundgåelige at hovedforeningen, KFUM Centralforeningen pludselig finder ud af, at her måske er en mand, der kan få forretningen KFUM Centralforeningen på driftsmæssig ret køl igen efter krigens hårde tider – og man ansætter så min far som Forretningsfører inde i BORGEN.

Driftig som han var – ung og fyldt med gå-på-mod tog han imod tilbuddet, men kom desværre ret hurtigt op at toppes med CF's hovedbestyrelse om, hvordan en sådan forretning skulle, kunne og burde køres.

3 år blev det til inden han måtte sige farvel til forretningsførerstillingen.

Han havde fået alt for "UGUDELIGE" ideer til hvordan KFUM kunne udvikle sig i takt med det omgivende samfund. Dans ved foreningens forskellige festlige arrangementer og udskænkning af enkelte alkoholiske drikke ved samme lejlighed var mere end især CF's daværende formand, Willian Mortensen kunne tolerere – så ud røg min far!

Inden min far forlod forretningsførerjobbet i BORGEN nåede han dog at få ansat og tilknyttet en ny inspektør til KFUM-Parken, idet den tidligere Carl Bremholm var holdt op – og da min egen moster

(altså min mors søster) og hendes mand, Morten netop var holdt op med at virke i landbruget og søgte job, ja så blev det til at Tove- og Morten Knudsen i starten af 1950erne rykkede ind som inspektørpar her i KFUM-Parken, blandt andet med deres 3 børn, Svend Åge, Ruth og Ole – altså mine fætre og min kusine, hvilket jeg – og de – naturligvis nød godt af.

Især når man lige skulle have en lille forfriskning eller en is efter træning ved lugen i gangen i omklædningsbygningen. Knudsen-familien blev for øvrigt i jobbet og i tjenesteboligen til engang i slutningen af 60erne, hvor navnkundige Johansson tog over – som mange af jer sikkert kan huske.

Samtidig – og årene derefter beholdt min far dog tilknytningen til BenHur, nu ikke mere som aktiv atletikudøver, men som aktiv Volleyball-spiller på Nyboder Skole – et spil som den nystartede støtteforening til BenHur, GAMLE BEN havde taget på programmet. Og jeg blev slæbt med der en gang om ugen for at kigge på.

Og så blev jeg ellers som 11-12årig meldt ind i BenHur, hvilket ellers ikke bekom mig særligt vel – jeg ville meget hellere spille fodbold. For god til- og talent for atletikkens forskellige discipliner, det havde jeg i hvert fald ikke. Jeg blev altid nr. sidst i løbedisciplinerne, og ligeså i spring og kast, og fik faktisk i de år kun en enkelt ven, jeg holdt lidt sammen med – nemlig Helge Tesch, søn af en anden navnkundig BenHurler, Einer Tesch. Helge blev i BenHur, hvorimod jeg – sikkert imod min fars vilje og håb – i 13års alderen drog over på den anden side af omklædningsbygningen og blev medlem af Boldklubben. For fodbold var meget mere mig!

For øvrigt glemte jeg at fortælle, at min mor og far faktisk mødte hinanden her i KFUMParken, som anlægget her hed dengang. De blev senere gift i 1943 – og fik så lille mig i 1946.

Selvom jeg var vandret over på fodboldsiden og ofte overværede de store divisonsfodboldkampe der, ja så kom jeg dog fortsat på

atletiksiden for at overvære nogle af de holdkampe og stævner BenHur dengang deltog i – og jeg husker tydeligt, der i slutningen af 50erne og starten af 60erne de mange stævner og holdkampe, der udkæmpedes på stadion: Lad mig blot i flæng nævne fold som: Kjeld Roholm på mellemdistancerne, Kurt Haslund på de lidt længere distancer, brødrene Busch på sprinterdistancerne, Sten Bay i 3spring, Kai Stendahl og Per Wedervang i spydkast.

Jo dengang var der topidræt på begge sider af omklædningsbygningen, og endda med rigtigt mange tilskuere til stævnerne..., ofte flere end 500! – ikke som i dag, hvor man næsten ikke ser et øje udenfor banerne, hverken på stadionsiden eller på fodboldbanerne.

Privat kom min mor og far sammen med adskillige af de gamle, således kan jeg tydeligt huske, at Sven W., Curt Asbjerg, Peder Christensen (Anne Maries far!) Leif Heinrich, Orla Jacobsen (der for øvrigt blev min gudfar ved min dåb i april 1947) og især højdespringeren og grønthandleren Jens Otto Hemmingsen. Især de 2 sidstnævnte kom min mor og far meget sammen med – også langt senere i tilværelsen. Så mit liv var fortsat meget præget af BenHur-folk.

Og for at det ikke skal være løgn, ja så er faktisk Peer Wedervang den direkte årsag til at jeg i 1969 bliver gift med min tidligere kone PIA, idet han, som administrator af en beboelsesejendom i Læssøesgade på Nørrebro havde tilbudt mig at flytte ind der med min på det tidspunkt forlovede. Han havde blot glemt at fortælle mig, at man skulle være gift for at være berettiget til denne lejlighed – en lejlighed som for øvrigt havde tilhørt Boldklubbens mangeårige administrator RICHARD NIELSEN, der netop var afgået ved døden. Min på det tidspunkt forlovede Pia og jeg var flyttet ind der den 1. januar – men fik altså besked fra Københavns Kommune om, at vi hvis vi ikke havde indgået ægteskab inden udgangen af marts måned samme år – ja så var vi ikke berettiget til at blive boende. Så ”hu-hej vilde dyr”,

måtte Pia og jeg altså lade os gifte, hvilket skete den 14. marts, der i 1969.

Per, som altså havde hjulpet mig til at flytte ud hjemmefra var for øvrigt tilgivet – for giftes med Pia var jeg klar til, Og Per og hans senere kone Ani var og blev vore venner i rigtigt mange år derefter – et venskab, som var opstået via TENNIS spillet i KFUM....., men det er en helt anden historie, der kan berettes om en anden gang.

Noget der i øvrigt holdt mig fanget i KFUMånden og den stadige tilknytning til foreningen var deltagelsen på de mange dejlige lejre, der afholdtes i Jægerspris. Især husker jeg adskillige 14-dages-sommerlejre, som havde deltagere fra såvel Boldklubben som fra BenHur – helt i lighed med ligeså mange påskelejre.

Der blev man rigtigt rystet sammen, hvad enten man kom fra Fodbolden eller atletikken. Og de mange onsdagsaften-møder for alle os KFUMdrengene i Parken med lysbilledshow, film og fortællinger af interessante mere eller mindre kendte danske sportsfolk – samt et lille ord med på vejen taget fra en religiøs bog, Det var alt sammen med til at knytte mig mere og mere til KFUMfamilien.

Ovennævnte – kan I vel godt forstå – har jo gjort, at jeg på rigtigt mange måder har været præget af livet i KFUM – og det er vel ikke så underligt, at jeg fortsat er her! – Og jeg kan fortsat lide det – selvom det bestemt ikke i dag er det samme som i det man kan kalde for GAMLE DAGE.

Men nu må det være nok om mig og min tilknytning til KFUM og KFUM-Parken. Nu gælder det BenHur:

Hvad er det BenHur står for i dag?

– Hvad er foreningens formål?

Og hvorfor har man valgt at vende KFUM-logoet på brystet af idrætstøjet ”på hovedet”?, altså med trekanten vendt om i forhold til alle andre KFUMidrætsforeninger. Spidsen på trekanten vender jo

opad på BenHur-dragten – hvorimod den vender nedad hos alle os andre? – Og hvor kan jeg finde oplysninger om disse ting?

Heldigvis har man også i BenHur forstået at gemme på gamle sager. Og qua mit forretningsførerjob i Centralforeningen har jeg jo haft adgang til mange af fortidens papirer og dokumenter – og ovre i HUSET (Nøkkerosevej 25) har der i mange år været blandt andet et arkivskab i kælderen, hvor der befandt sig dejligt BENHUR-NOSTALGI. Materiale, jeg måske kunne gøre brug af ved en sådan lejlighed som netop den i dag.

Så over i HUSET – ned i kælderen – og så ellers fordybe sig i de mange bøger, blade, avisudklip og mange andre sager, der befandt sig her.

Kildemateriale, der fortæller om starten på BenHur tilbage i 1904 – for øvrigt som udbrydere af KFUMs Boldklub, der dengang var eneste tilladte idrætsforening indenfor KFUM Centralforening. Her mente man nemlig i den daværende hovedbestyrelse, at de aktive unge idrætsfolk måtte have nok i én forening! – men efter et par hårde møder, lykkedes det dog at få atletikken skilt ud fra Boldklubben (som for øvrigt dengang faktisk ikke hed Boldklubben, med blot Kristelig Idrætsforening). BenHur blev stiftet den 20. juli 1904 på Søpavillonen ved en stiftende generalforsamling – og dyrkede de første ca. 20 år sine forskellige atletikdiscipliner på et areal i- og omkring

Fælledparken – med klublokale og depotredskab i et par lejede lokaler i ”Gæstgiveriet” (gammelt ord for det nuværende Værtshus) Vibenshus, der lå ved Vibenshus Runddel for enden af den nuværende Lyngbyvej. Lejepris dengang – ifølge de gamle oplysninger: 5 kr. pr. måned!)

– først i 1927 flytter man ud til det dengang nyetablerede anlæg, her i Emdrup.

Udflytningen fra Østerbro var dog svær – der var lang transporttid for medlemmerne, kun få og sjældent offentlig transportforbindelse, og ikke alle gad tage til Emdrup. Så på det tidspunkt – altså i 1927 – mistede foreningen mange af sine medlemmer..., også blandt de

bedste. De forblev i andre klubber, særligt KIF og Sparta var glade aftagere!

Men der – i årene 1904 til 1927 var der fostret store atleter, og adskillige endda helt i Danmarks- og endda Verdenstoppen. Således havde man i KJELD NIELSEN klubbens første danske mester i 1miles-løb samt terrænløb i 1906 – og han deltog blandt andet i de Olympiske Lege i London i 1908, uden dog der at kunne gøre sig særligt gældende mod stærkere løbere.

Men også andre topnavne fra dengang dukker op i annalerne: Der var Kai Mathiasen, der som første dansker løb 100 meter på under 11 sekunder, diskoskasteren Carl Jensen, hammerkasteren William Hagemester, længdespringeren Ingvar Andersen, højdespringeren Poul Otto og 10-kæmperen Edwin Larsen. Alle, som vi ikke har længere, men som blandt mange andre aldrig bør glemmes.

De lagde grunden til de, der fulgte efter.

Blandt disse bør vel de langt senere topnavne nævnes foruden dem jeg allerede har nævnt fra ”min egen tid i 50erne”: Jens Erik Nielsen, Steen Schmidt, Niels Kahlke, Arne Süncksen, John Frøberg, og ikke mindst brødrene Jørgensen, Sven og Torben. Disse sidstnævnte var også store navne på atletikscenen.

Men siden de sidstnævnte er stoppet med deres aktive karriere er det gået ned ad bakke med BenHur.

Siden midten af 1970erne er det – for øvrigt i lighed med fodbolden i KFUM – gået gevaldigt dårligere. Et kig på resultatoversigterne for alle tiders BenHur-rekorder savner folk og resultater for de seneste ca. 40 år. Brødrene Jørgensen var vel de sidste!?! – Men betyder det, at der ikke mere dyrkes atletik i BenHur? – og at BenHur er på vej til ”at lukke”?

– DET ER IKKE MIT INDTRYK. Der foregår i stedet for topatletik nu motionsatletik, særligt løb og stavgang, og så foregår der en hel masse socialt samvær i form af ældregymnastik i Holbergskolens

gymnastiksal for ikke at tale om de månedlige afholdte fællesmøder og – spisning ovre i Huset.

Disse discipliner har vel også deres ret i KFUMfamilien.

Blot var jeg lidt nysgerrig efter at finde ud af, om man så i BenHur har skiftet sin formålsparagraf ud til disse nye aktiviteter. Svaret har jeg imidlertid ikke kunnet finde ud af – for når man går ind på BenHurs hjemmeside for at finde foreningens love bliver man bremset i at se disse. Man kan kun åbne den underside på hjemmesiden ved at få en adgangskode..., og en sådan kan man kun få, hvis man er medlem. En lidt mystisk disposition for mig – især hvis man ønsker at undersøge, hvilket formål foreningen har, og hvad det koster at være medlem – og hvad man kan forvente af aktiviteter. En sådan – sikkert ubevidst lukkethed er jo ikke ligefrem fremmede for eventuel medlemstilgang?

(Dette som bare en lille finte til den nuværende bestyrelse om at få set på om dette nu også er meningen!)

Og så var der det der med logo-trekanten, som BenHur har vendt på hovedet. Hvorfor nu det?

– Også her har jeg måtte ty til Nostalgimaterialet for at finde svaret. Man finder svaret i BenHurs 50 års jubilæumsskrift fra 1954 i en artikel skrevet af foreningens daværende formand Sven W.

Jørgensen:

”BenHur er så lykkelig at have et emblem – et symbol – som ganske klart anskueliggør for os, hvad BenHur vil.

Stifterne tilbage i 1904 valgte helt naturligt det internationale KFUM-emblem, nemlig trekanten omgivet af en cirkel.

Trekantens sider udtrykker ånd, sjæl og legeme og cirklen evigheden, der omgiver det hele.

Vore stiftere vendte mærket – i modsætning til de fleste andre KFUMforeninger – således, at det fik spidsen opad, vel i erkendelse af,

at da BenHur var en idrætsklub, så måtte legemets harmoniske udvikling være det bærende, altså den underste linje i trekanten. Men idrætten gør det jo ikke alene her i tilværelsen.

Vi mener at idrætten må foregå i harmoni med den åndelige og sjælelige udvikling, der i vores emblem mødes i spidsen – og ligesom maner den unge BenHurianer til at se opad mod målet, ikke bare det at dyrke idræt, men fuldt så meget det harmoniske liv med Gud. Vort arbejde skal tilpasses evigheden: Cirklen i emblemet.”

Så langt så godt! – Mon denne argumentation fortsat holder? – Og skal alle øvrige KFUMidrætsforeninger, f.eks. Boldklubben til at genoverveje sin måde at placere emblemet på? – har alle ikke samme livsfilosofi? – Lad spørgsmålet ligge til kommende generationers eventuelle overvejelser. For mig er det ligegyldigt hvad vej, trekanten vender – bare alle forbliver i familien!

Det er mit inderlige håb at såvel BenHur, som alle de øvrige afdelinger i KFUM Centralforeningen må gå en lys og positiv fremtid i møde, med mange medlemmer, der slutter op om de forskellige foreningers formålsparagraffer, og at medlemmerne må få lige så mange dejlige oplevelser, som jeg selv er blevet forundt i mit indtil nu 70 årige liv. Lad dette være mit ønske for fremtiden – og rejs jer så op og udbring et leve for BenHur, og dens medlemmer.

BenHur længe leve: HURRA HURRA HURRA og så det lange.....HUUURRAAAA!

Tak for ordet.

*Jeres ærbødige
Vagn Christensen*